

meget let at faae det til at gaae jævnsides med dette; jeg er overbevist om, at der ikke vilde være megen Banffelighed derved, og jeg troer altsaa, at han vilde kunne opnaae, at der for Rigsstæderne omtrent paa samme Tid gaves en lignende Lov som den nærværende, hvorved den Banffelighed var afhjulpen. Troer han derimod ikke at kunne dette for Diebliffet, saa kan det jo ikke være nogen Grund til, at vi ikke skulle tage nærværende Lov, thi det er dog aabenbart, at man ikke, fordi man ikke kan afhjælpe alle Mangler paa engang, slet ingen skal afhjælpe; man maa afhjælpe dem, man kan, naar man ikke kan afhjælpe alle. Den ærede Minister meente ogsaa, at det var mindre rigtigt at vedtage en Bestemmelse om Communalbestyrelsernes Sammensætning, inden man vidste, hvorledes deres Myndighed vilde blive ifølge Grundloven, og han meente altsaa, at det maatte være rigtigere, først at vedtage en Lov derom. Jeg troer, at man omtrent forud veed Alt hvad man behøver at vide, thi Grundloven siger jo udtrykkeligt, at Communerne selv skulle bestyre deres egne Anliggender; man veed altsaa, at der ikke bliver Tale om, at Staten kan gribe ind ved sine Embedsmænd, thi det skal være gennemgaaende, at Communerens Myndighed skal være fuldt udstrakt til deres egne communale Anliggender, naturligtviis under Statens Tilsyn, men ikke videre. Dette veed man altsaa omtrent. Men lad os nu tænke os det omvendte Forhold, lad os nu tænke os, at der i dette Diebliff forelaae et Udkast angaaende en Udvidelse af Communalbestyrelsernes Myndighed, kunde man da ikke sige akkurat det Samme i omvendt Orden, kunde man da ikke sige: Ja, men vi kunne ikke nu gaae hen og bestemme, hvor stor denne Myndighed skal være, førend vi vide, hvorledes Communalbestyrelserne blive sammensatte. Det forekommer mig, at denne Indvending er ligesaa begrundet, og jeg troer overhovedet, at Indvendinger af den Natur kunne stilles paa Benene og paa Hovedet, ligesom man vil. De have ikke og kunne ikke have den Indslydelse, som maastee er tilfiet med dem, thi de kunne vendes og dreies, ligesom man vil, for og imod den paagældende Sag, og jeg troer derfor heller ikke,

at det er nogen afgjørende Grund til ikke at indlade sig paa nærværende Lov. En tredie Bemærkning, som den ærede Indenrigsminister gjorde, og som ogsaa var af dem, jeg glædede mig over — jeg glædede mig nærmest over den, fordi jeg erindrede, at den paagældende Minister kan stille Vædringsforslag til en Lov — var den, at det var et Tilbagefridt, at endeel af de Gaardmænd, der nu ere valgberettigede til det hele Sogneforstanderskab, fremtidigt kun vilde blive det til det halve. Men erkjender den ærede Indenrigsminister, at dette er en Mangel ved Loven, og vil han stille Vædringsforslag til at afhjælpe denne Mangel, ved at bestemme, at den anden Halvdeel bliver at vælge af alle Gaardmænd, da troer jeg, at Rigsdagen, saavidt jeg kjender Stemningen, gjerne vil gaae ind paa et saadant Forslag. Stilles et saadant Forslag af en Rigsdagsmand, saa kunde jeg ogsaa have stor Lyft til at gaae ind derpaa, men af de allerede anførte Grunde kunde jeg dog ikke stemme for det, naar det blev stillet af en Rigsdagsmand, men, blev det stillet af den ærede Indenrigsminister, saa vilde jeg uden Betænklighed stemme for det, og tilraade det ærede Folkething ogsaa at stemme for det; thi da troer jeg, at det vilde kunne gaae igjennem. Altsaa, det vilde være et stort Fremfridt, for en meget stor Deel i Folkets Interesse, og en stor Deel af Folket vilde takke den ærede Indenrigsminister, om han vilde finde sig bevaget til at stille et saadant Forslag. Der er et andet Punkt, som den ærede Indenrigsminister nævnte. Han meente nemlig, at der kunde være Spørgsmaal, om det virkelig var for Lovens Fortrinligheds Skyld, at flere af Stemmerne vilde falde for Loven, men med Hensyn hertil mener jeg, at, naar der er Tale om en Lov, som jeg ønsker, der skal gaae igjennem, og den gaaer igjennem, saa er det mig ganske ligegyldigt, af hvilke Grunde de andre Herrer Rigsdagsmænd have stemt for den; jeg ønsker kun, den gaaer igjennem ved Hjælp af deres Stemmer, og af hvilke Grunde de have givet den deres Stemmer, er mig aldeles ligegyldigt; jeg troer, at det er lige godt, om den end og er vedtagen af aldeles forskjellige Grunde af de forskellige Herrer Rigsdagsmænd. — Det